

האזינו רבותי...

האזינו השמים ואדברה,
 את שירת "האזינו" אזמרה.
ותשמע הארץ אמרי-פי,
 השמים והארץ הם עד אינסופי.

זכר ימות עולם, בינו שנות ד'ר,
שאל אביך ויגדך, זקניך הם האור.
 למדו את הלקח מדור המבול:
 הנביאים והחכמים הם הקול השקול.

האזינו השמים ואדברה,
 את שירת "האזינו" אזמרה.
ותשמע הארץ אמרי-פי,
 השמים והארץ הם עד אינסופי.

משה נפרד בשירה נבואית
 מבריאה אל עתיד בכתיבה מקראית.
 בסופו של דבר נגיע לשלם,
 האמת תנצח והקשע יעלם.

כנשר יעיר קנזו, על-גוזליו ירחף,
יפר ש כנפיו יקחהו, ירא הוא רק מחץ.
 כמוהו על ידי האל אנחנו נשמרים:
 "ואשא אתכם על כנפי נשרים".

וישמן ישרון ויבעט, שמת עבית פשית,
ויט ש אלוה עשהו, מה זאת עשית?
 השמנה מנחת היא חולשה אנושית,
 שוכחים מי אתנו עוד מימי בראשית.

הרנינו גוים עמו, פי דם-עבדיו יקום;
ונקם ישיב לצריו, וכפר אדמתו עמו.
 לגאולה ולכפרה נגיע על-אמת,
 כשבני עמו מתנחמים – ארצו מתנחמת.

וישמן ישרון ויבעט, שמת עבית פשית,
ויט ש אלוה עשהו, מה זאת עשית?
 השמנה מנחת היא חולשה אנושית,
 שוכחים מי אתנו עוד מימי בראשית.

הרנינו גוים עמו, פי דם-עבדיו יקום;
ונקם ישיב לצריו, וכפר אדמתו עמו.
 לגאולה ולכפרה נגיע על-אמת,
 כשבני עמו מתנחמים – ארצו מתנחמת.

וישמן ישרון ויבעט, שמת עבית פשית,
ויט ש אלוה עשהו, מה זאת עשית?
 השמנה מנחת היא חולשה אנושית,
 שוכחים מי אתנו עוד מימי בראשית.

הרנינו גוים עמו, פי דם-עבדיו יקום;
ונקם ישיב לצריו, וכפר אדמתו עמו.
 לגאולה ולכפרה נגיע על-אמת,
 כשבני עמו מתנחמים – ארצו מתנחמת.

וישמן ישרון ויבעט, שמת עבית פשית,
ויט ש אלוה עשהו, מה זאת עשית?
 השמנה מנחת היא חולשה אנושית,
 שוכחים מי אתנו עוד מימי בראשית.

הרנינו גוים עמו, פי דם-עבדיו יקום;
ונקם ישיב לצריו, וכפר אדמתו עמו.
 לגאולה ולכפרה נגיע על-אמת,
 כשבני עמו מתנחמים – ארצו מתנחמת.

אייל לר

איור: ויקטוריה טורגוד